

Uitspraak B 2025003/2025-75-01

commissie van beroep seksuele intimidatie

Samen voor een veilige en eerlijke sport

Kamer : **Beroep**
 Leden van de kamer
 (kamervoorzitter) : mr. M.E. Companjen
 (lid) : mr. S.E.A. Vermeer-de Jongh
 (lid) : mr. W.B. Bruins
 (juridisch secretaris) : J. Middelman
 Zaaknummer : **B 2025003/2025-75-01**

In de zaak van:

1. **Beklaagde in hoger beroep**

Naam : [beklaagde] (hierna: [beklaagde])
 Lid sportbond : Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (hierna: KNVB)
 Gemachtigde : mr. P.L.G. Rens

2. **Aangever in eerste aanleg**

Naam sportbond : KNVB
 Gevestigd te : Zeist
 Vertegenwoordigd door : mr. P. Berden (aanklager bij het ISR)

3. **Het procesverloop**

- Op 11 april 2025 heeft de aanklager namens de KNVB aangifte gedaan tegen [beklaagde] van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het Reglement SI);
- De tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 7 augustus 2025 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak:
 - o [beklaagde] een onvoorwaardelijke schorsing van het lidmaatschap van de KNVB voor de duur van vijf jaren opgelegd;
 - o de KNVB belast met de kosten van de behandeling van de zaak.
- Bij beroepschrift van 8 september 2025 heeft [beklaagde] beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie.
- De aanklager heeft op 7 oktober 2025 zijn reactie op het beroepschrift ingediend.
- Op 14 januari 2026 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden op het kantoor van het ISR te Hilversum. Bij de mondelinge behandeling waren, naast de commissie van beroep en de juridisch secretaris, de volgende personen aanwezig: [beklaagde], bijgestaan door zijn raadsman mr. P.L.G. Rens, de aanklager, mr. J.M. Pothof (casemanager bij het ISR) en als toehoorder mevrouw S. van den Hoek (medewerker van het ISR in het kader van een inwerktraject).
- Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.
- Daarna is bepaald dat binnen vier weken uitspraak zal worden gedaan.

4. **De procedure in eerste aanleg**

- 4.1. Op 8 december 2021 heeft [vertrouwenspersoon], vertrouwenspersoon bij de KNVB, melding gedaan bij het ISR vanwege mogelijk grensoverschrijdend gedrag door [beklaagde]. De melding zag erop dat er een strafzitting was geweest bij de rechtbank Rotterdam, waarbij [beklaagde] terecht stond. Hij zou als scheidsrechter een andere scheidsrechter in opleiding hebben aangerand. Naar aanleiding van deze melding heeft de aanklager de KNVB op 19 januari 2022 geadviseerd een ordemaatregel op te leggen. De KNVB is hiertoe niet overgegaan, omdat zij [beklaagde] al op [datum] op non-actief had gesteld.
- 4.2. De aanklager heeft besloten de strafrechtelijke behandeling in eerste aanleg en in hoger beroep af te wachten. Op 31 mei 2024 heeft het gerechtshof Den Haag [beklaagde] veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van twee maanden, met een proeftijd van twee jaar. Als bijzondere voorwaarde is hieraan toegevoegd een contactverbod met het slachtoffer gedurende de proeftijd, als ook een taakstraf van 160 uur met aftrek van het voorarrest. De aanklager heeft vervolgens op 30 januari 2025 een schikkingsvoorstel aan [beklaagde] gedaan. [beklaagde] heeft op dit schikkingsvoorstel niet gereageerd. De aanklager heeft op 11 april 2025 aangifte gedaan tegen [beklaagde] bij de tuchtcommissie en verwijt [beklaagde] dat hij de volgende artikelen heeft overtreden:

Primair:

- Artikel 5 lid 2, te weten: Onder seksuele intimidatie zijn mede doch niet uitsluitend begrepen de in artikel 239 tot en met 250 (Titel XIV: misdrijven tegen de zeden) en artikel 254 van het Wetboek van strafrecht strafbaar gestelde feiten;
- Artikel 6 lid 11, te weten: De begeleider mag de sporter niet op een zodanige wijze aanraken dat de sporter en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten.

Subsidiair:

- Artikel 7 lid 3 sub h, te weten: Met betrekking tot leden, sporters onderling in de sport en binnen de sportbond gelden naast het verbod op seksuele intimidatie onder meer, doch niet uitsluitend, de volgende verboden:
[...]
h. het op zodanige wijze aanraken van het lid, dat deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten.

De aanklager heeft als straf een schorsing van het lidmaatschap van de KNVB geëist voor de duur van twee jaar, waarvan één jaar voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar.

- 4.3. [beklaagde] heeft op 15 mei 2025 zijn verweerschrift bij de tuchtcommissie ingediend. Hij heeft aangevoerd dat hij de aan hem verweten gedraging niet heeft begaan.
- 4.4. De tuchtcommissie heeft zich bevoegd verklaard om van de zaak kennis te nemen en heeft geoordeeld dat voldoende aannemelijk is dat [beklaagde] de aan hem verweten gedraging heeft begaan. De tuchtcommissie heeft [beklaagde] een onvoorwaardelijke schorsing van het lidmaatschap van de KNVB voor de duur van vijf jaren opgelegd.

5. **De gronden van beroep**

Het beroep van [beklaagde]

- 5.1. [beklaagde] is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. Hij voert in beroep aan dat hij in de strafzaak cassatie heeft ingesteld tegen het arrest van het gerechtshof. Dit betekent dat de strafrechtelijke veroordeling nog niet onherroepelijk is en het daarom niet meegewogen kan worden bij de beoordeling van de voorliggende kwestie. Daarnaast voert hij met betrekking tot het (steun)bewijs inhoudelijk aan dat de verklaringen van [slachtoffer] (slachtoffer) onbetrouwbaar en inconsistent zijn, het WhatsApp-gesprek tussen [slachtoffer] en zijn vriendin tegenstrijdig is met de verklaringen van [slachtoffer] zelf en dat hij de getuigenverklaring in het politiedossier van [getuige] (waarvan alleen de initialen bekend zijn) ontkent. De kleine hoeveelheid aangetroffen DNA van [beklaagde] op het lichaam van [slachtoffer] dient volgens [beklaagde] juist als ontlastend te worden meegewogen.
- 5.2. Afgezien van bovenstaande heeft de vermeende gedraging volgens [beklaagde] plaatsgevonden in een privésituatie. Het enkele feit dat zowel [beklaagde] als [slachtoffer] lid zijn van de KNVB, is onvoldoende om aan te nemen dat er sprake is van een gedraging waarbij de KNVB op enigerlei wijze betrokken is.
- 5.3. [beklaagde] voert verder aan dat de tuchtcommissie zonder enige motivering heeft aangegeven dat [beklaagde] begeleider was van [slachtoffer]. Deze afhankelijkheidsrelatie is niet aangenomen door het gerechtshof en ook niet door de rechtbank. Volgens [beklaagde] was er sprake van een vriendschappelijke relatie en niet van een functionele relatie. [slachtoffer] was beginnend scheidsrechter, maar [beklaagde] kon [slachtoffer] niet hogerop krijgen binnen de KNVB en kon hierop ook geen invloed uitoefenen. [beklaagde] heeft met stukken aangetoond dat hij niet de begeleider was van [slachtoffer]. Hij was bovendien in de periode van de verweten gedraging niet meer actief als begeleider of scheidsrechter. [beklaagde] heeft [slachtoffer] enkel wat 'tips en tricks' gegeven maar dat heeft hij gedaan om [slachtoffer] als vriend te helpen. [beklaagde] heeft nimmer in een machtsongelijke positie ten opzichte van [slachtoffer] gestaan.

Standpunt van de aanklager

- 5.4. De aanklager stelt zich kort samengevat op het standpunt dat er geen enkele reden is om te twijfelen aan de juistheid van de verklaringen die zich in het onderzoeksdossier bevinden en die zijn opgetekend door verbalisanten en de onderzoekers van het ISR. De overige bewijsmiddelen (WhatsApp-berichten) ondersteunen bovendien deze verklaringen. De aanklager benadrukt dat hij een zelfstandige bevoegdheid heeft om bij een vermeende overtreding tuchtrechtelijk op te treden en niet afhankelijk is van de uitkomst van het strafrechtelijk traject. In het tuchtrecht geldt als maatstaf voor het bewijs 'voldoende aannemelijk' en niet 'wettig en overtuigend' zoals in het strafrecht. De drempel van aannemelijkheid is met de overgelegde bewijsmiddelen volgens de aanklager gehaald.
- 5.5. De tuchtcommissie heeft een hogere straf opgelegd dan de oorspronkelijke strafeis van de aanklager. In de reactie op het beroepschrift verzoekt de aanklager de sanctie opgelegd door de tuchtcommissie in stand te laten. Voor het overige verwijst de aanklager naar de uitspraak van de tuchtcommissie en hetgeen hij in eerste aanleg naar voren heeft gebracht, met name met betrekking tot de bevoegdheid van het ISR en de toepassing van de primair en subsidiair ten laste gelegde artikelen. De aanklager verzoekt om het beroep van [beklaagde] af te wijzen.

6. De beoordeling door de commissie van beroep

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1. Op grond van de statuten van de KNVB worden overtredingen inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag door leden van de KNVB berecht in eerste aanleg door de tuchtcommissie en in beroep door de commissie van beroep van het ISR met inachtneming van het Reglement SI van het ISR.
- 6.2. De commissie van beroep stelt vast dat [beklaagde] ten tijde van de verweten gedraging lid was van de KNVB en het door [beklaagde] ingediende beroep(schrift) voldoet aan de eisen die daaraan in het Reglement SI worden gesteld. [beklaagde] kan daarom in zijn beroep worden ontvangen.

Toepassingsbereik Reglement SI

- 6.3. Bij de beantwoording van de vraag of sprake is van een overtreding met betrekking tot seksuele intimidatie conform het Reglement SI staat het doel van het ISR voorop. Het doel van het ISR is het bevorderen van een veilige sportomgeving voor iedereen. Daarom is er een toepassingsbereik opgesteld dat ruimer is dan het verband van de sportbond. Het komt er bij de uitleg van artikel 5 van het Reglement SI op neer dat dit artikel - zoals bepaald in B 2023001/2023-80-01 - een inleidende en tevens zelfstandige bepaling is en dat artikel 6 en 7 van het Reglement SI een aanvulling op deze bepaling vormen.

Als één van de in artikel 5 lid 4 genoemde situaties aan de orde is, valt een gedraging met betrekking tot seksuele intimidatie binnen het toepassingsbereik van het Reglement SI en komt aan de aanklager de bevoegdheid toe om de melding van de gedraging in behandeling te nemen.

- 6.4. De in artikel 5 lid 4 sub i bedoelde seksuele intimidatie in het verband van de sportbond dient naar het oordeel van de commissie van beroep, gelet op de hiervoor genoemde doelstelling van het ISR, ruimer te worden uitgelegd dan strikt beperkt tot tuchtrechtelijk verwijtbare gedragingen gepleegd tijdens of binnen de activiteiten georganiseerd door of onder auspiciën van de sportbond. Aan de toetsingsmaatstaf 'in verband met de sportbond' is naar het oordeel van de commissie van beroep ook voldaan als er een voldoende concrete, nauwe relatie bestaat met de sport waarvan de bevordering tot de doelstelling van de desbetreffende sportbond behoort.
- 6.5. Uit het onderzoeksdossier blijkt dat [beklaagde] en [slachtoffer] elkaar hebben leren kennen als scheidsrechters. Zij floten wedstrijden zowel binnen als buiten verband van de KNVB. De commissie van beroep overweegt dat er sprake is van een in de sport ontstane relatie die voldoende verband houdt met de KNVB en haar doelstelling. Indien komt vast te staan dat [beklaagde] de gedraging heeft begaan, levert dit een risico op voor de veiligheid van leden van de KNVB, die met [beklaagde] in aanraking komen. De conclusie is daarom dat het Reglement SI op grond van artikel 5 lid 4 Reglement SI van toepassing is op de vermeende gedraging van [beklaagde].

Beoordelingskader

- 6.6. Beoordeeld moet worden of de aan [beklaagde] verweten gedraging een overtreding oplevert van het Reglement SI. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding, zijn medebepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportbond ten tijde van de overtreding. Het bewijs van een overtreding is geleverd wanneer voldoende aannemelijk is dat de beklaagde de overtreding heeft begaan.

Inhoudelijke beoordeling

Begeleider

- 6.7. [beklaagde] wordt primair verweten zich te hebben gedragen in strijd met het bepaalde in artikel 5 lid 2 juncto artikel 6 lid 11 van het Reglement SI. Om tot een vaststelling van deze overtreding te komen is van belang dat [beklaagde] kan worden aangemerkt als begeleider. Daarvan is volgens artikel 6 lid 2 van het Reglement SI sprake in geval een bestuurder of een (andere) functionaris zich in een machtsongelijke positie tot degene die de seksuele intimidatie ondergaat of heeft ondergaan verhoudt of kan verhouden en van wie uit hoofde van zijn/haar functie in redelijkheid verwacht mag worden zich aan de gedragsregels in dit artikel 6 gesteld, te houden.

- [beklaagde] heeft als onderdeel van zijn verweer gesteld dat hij geen begeleider was. Aldus heeft de commissie van beroep, eerst te beoordelen of [beklaagde] als begeleider kan worden gekwalificeerd, alvorens vast te kunnen stellen of de hem verweten gedraging zoals hem primair wordt verweten, tuchtrechtelijk verwijtbaar is.
- 6.8. Uit het dossier maakt de commissie van beroep op dat [beklaagde] en [slachtoffer] gedurende een periode van ongeveer een jaar regelmatig contact met elkaar hadden en in een gezamenlijke vriendengroep zaten met meerdere mensen, waaronder ook scheidsrechters. [beklaagde] en [slachtoffer] hebben elkaar tijdens een beachsoccer-toernooi ontmoet en uit een gezamenlijke interesse voor het voetbal is vervolgens een vriendschappelijke relatie ontstaan.
 - 6.9. Uit het dossier blijkt verder dat [beklaagde] een ervaren scheidsrechter was, terwijl [slachtoffer], zoals [beklaagde] heeft verklaard, ten tijde van de verweten gedraging een scheidsrechter in opleiding was. [beklaagde] heeft [slachtoffer] een enkele keer wat 'tips en tricks' gegeven voor een reflectierapport dat [slachtoffer] moest maken voor zijn opleiding. De commissie van beroep is niet gebleken dat [beklaagde] een verantwoordelijkheid droeg voor, of invloed had op de beoordeling van [slachtoffer] tijdens zijn opleiding. Het gegeven dat [beklaagde] een ervaren scheidsrechter was en een relatie onderhield met [slachtoffer] die als vriendschappelijk kan worden gekwalificeerd, is naar het oordeel van de commissie van beroep onvoldoende om aan te nemen dat [beklaagde] uit hoofde van zijn functie in een machtsongelijke positie stond ten opzichte van [slachtoffer]. [beklaagde] en [slachtoffer] hebben weliswaar buiten verband van de KNVB samen wedstrijden gefloten, maar hierbij waren zij gelijken van elkaar. [slachtoffer] heeft nog verklaard dat hij dacht dat [beklaagde] hem hogerop kon helpen. [beklaagde] heeft daarop aangegeven dat hij hier niet de connecties of invloed voor had. Deze aanname van [slachtoffer] is niet door [beklaagde] bevestigd en wordt verder ook niet door het onderzoeksdossier ondersteund.
 - 6.10. Behalve dat [beklaagde] scheidsrechter is, stond hij bij de KNVB geregistreerd als [functie] en [functie]. [beklaagde] heeft zowel bij de onderzoekscommissie als ter zitting echter onweersproken verklaard dat hij sinds [jaar] deze werkzaamheden niet meer uitvoerde. [beklaagde] heeft verklaard dat hij bij de KNVB niet geregistreerd stond als begeleider van [slachtoffer]. Ook dit is niet weerlegd of weersproken. Als scheidsrechter had hij vóór de vermeende gedraging op [datum] zelfs al een aantal jaar niet meer voor de KNVB gefloten. De wedstrijden die hij nog wel floot waren buiten het verband van de KNVB om georganiseerd. Kortom, op grond van de verklaringen van [beklaagde] en zonder andersluidende aanwijzingen in het dossier is het voldoende aannemelijk geworden dat [beklaagde] ten tijde van de gedraging binnen de KNVB feitelijk geen functie meer vervulde, ook niet in relatie tot [slachtoffer] en dat hij enkel nog lid van de KNVB was.
 - 6.11. Op grond van bovenstaande stelt de commissie van beroep vast dat [beklaagde] niet kan worden aangemerkt als begeleider in de zin van artikel 6 lid 2 Reglement SI, zodat hij niet tuchtrechtelijk kan worden vervolgd op de primaire grondslag. De vraag die vervolgens voorligt is of de vermeende gedraging dient te worden aangemerkt als een gedraging tussen leden onderling volgens artikel 7 lid 3 sub h van het Reglement SI, hetgeen [beklaagde] subsidiair wordt verweten.

De overtreding

- 6.12. [beklaagde] is door de rechtbank Rotterdam en het gerechtshof Den Haag veroordeeld voor het feitelijk aanranden van [slachtoffer] op [datum]. Door het instellen van cassatie is de veroordeling van [beklaagde] nog niet onherroepelijk. Dat leidt er echter niet toe dat er geen tuchtrechtelijke procedure tegen [beklaagde] kan worden gestart. Ook leidt het instellen van cassatie er niet toe dat de commissie van beroep niet zou kunnen vaststellen dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van het Reglement SI. In een tuchtrechtelijke procedure geldt immers een andere bewijsmaatstaf dan in de strafzaak. Op grond van artikel 8 lid 5 van het Reglement SI is het bewijs van overtreding van het Reglement SI geleverd wanneer op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden het voldoende aannemelijk is, dat beklagde de overtreding heeft begaan.
- 6.13. Het bewijs voor de tuchtrechtelijke overtreding kan in beginsel geleverd worden door alle middelen. De waardering van het bewijs is overgelaten aan het oordeel van de tuchtrechter. Daarom mag de tuchtrechter bij de beantwoording van de vraag of het voldoende aannemelijk is dat een tuchtrechtelijke overtreding is begaan, ook afgaan op feiten en omstandigheden die in een strafzaak zijn vastgesteld, ook in het geval een strafrechtelijke uitspraak nog niet onherroepelijk is geworden.
- 6.14. Naast de vastgestelde feiten in de strafrechtelijke uitspraak overweegt de commissie van beroep op grond van het onderzoeksdossier als volgt. [slachtoffer] heeft op verschillende momenten verteld over wat er is gebeurd: tegen zijn toenmalige vriendin, zijn ouders en de politie. Zijn verklaring is gedetailleerd en de kern van zijn verklaring is consistent. [slachtoffer] had een goede relatie met [beklaagde] en nergens uit het dossier blijkt dat hij een reden zou hebben om hem onjuist te beschuldigen. De commissie van beroep ziet dan ook geen redenen om aan de betrouwbaarheid van de verklaringen van [slachtoffer] te twijfelen. De verklaringen van [slachtoffer] worden daarnaast voldoende ondersteund door de andere bewijsmiddelen in het onderzoeksdossier: het WhatsApp-contact met zijn toenmalige vriendin direct na de gebeurtenis, de getuigenverklaring van zijn toenmalige vriendin van de waargenomen emotie bij [slachtoffer] direct daarna, het proces-verbaal van bevindingen waarin ook de agenten ter plaatse deze waargenomen emotie een uur na de gebeurtenis bevestigen en het WhatsApp-contact voorafgaand aan het incident tussen [beklaagde] en [slachtoffer]. Daarnaast kan in de getuigenverklaring van [getuige] nog steun worden gevonden: ook in die casus had [beklaagde] een vertrouwensband opgebouwd met een medescheidsrechter en seksuele toenadering gezocht. [getuige] verklaart over verschillende seksueel grensoverschrijdende situaties waaronder het door [beklaagde] over de kleding beet pakken van zijn kruis waarbij hij erin kneep.
- 6.15. De commissie van beroep vindt het voldoende aannemelijk dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 7 lid 3 sub h van het Reglement SI . Op grond van artikel 8 lid 1 en 3 van het Reglement SI is voornoemde overtreding strafbaar.

De strafmaat

- 6.16. Nu de commissie van beroep tot het oordeel is gekomen dat [beklaagde] in strijd heeft gehandeld met het bepaalde in artikel 7 lid 3 sub h van het Reglement SI, dient beoordeeld te worden wat in dit geval een passende straf is. [beklaagde] heeft in zijn beroep aangevoerd dat hij een onvoorwaardelijke schorsing voor de duur van vijf jaren buiten proportie vindt. De commissie van beroep overweegt hierover het volgende.
- 6.17. Op grond van artikel 8 lid 6 van het Reglement SI kunnen overtredingen door de commissie van beroep ook worden bestraft wanneer dezelfde gedragingen ter beoordeling aan de strafrechter voorgelegd zijn geweest. Op grond van artikel 23 lid 9 van het Reglement SI kan de commissie van beroep bij de beoordeling van de strafmaat rekening houden met een strafrechtelijke veroordeling en/of met het resultaat van een andere wijze waarop de seksuele intimidatie aan de orde is gesteld. Daarnaast spelen de ernst van het feit, de persoon van betrokkene en de omstandigheden van het geval ook een rol bij het bepalen van de strafmaat.
- 6.18. De commissie van beroep stelt voorop dat alle sporters zich veilig en onbezorgd moeten kunnen voelen bij de uitoefening van hun sport en in onderlinge contacten tussen leden. Dit geldt ook als dit contact zich in een privésituatie voordoet.
- 6.19. De commissie van beroep vindt een voorwaardelijke schorsing voor de duur van 1 (één) jaar met een proeftijd van 2 (twee) jaar ingaande op de datum van de uitspraak in eerste aanleg, passend en geboden. Met deze straf wijkt de commissie van beroep af van de straf opgelegd door de tuchtcommissie (en de oorspronkelijke strafeis van de aanklager). Dit is ingegeven door het feit dat de gedraging alweer enkele jaren geleden heeft plaatsgevonden (in 2021), [beklaagde] al sinds 2021 op non-actief staat bij de KNVB, hij geen activiteiten meer heeft uitgevoerd voor de KNVB en hij voor deze gedraging (nog niet onherroepelijk) strafrechtelijk is veroordeeld. De commissie van beroep vindt om deze redenen een geheel voorwaardelijke veroordeling passend en geboden. Een geheel voorwaardelijke sanctie met een maximale proeftijd zal ervoor zorgen dat [beklaagde] een stok achter de deur heeft om zich correct te gedragen.

7. **De kostenveroordeling**

- 7.1. De kosten van de behandeling van de zaak komen op grond van de hoofdregel van artikel 25 lid 11 van het Reglement SI ten laste van de sportbond. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om van deze hoofdregel af te wijken. De kosten van deze procedure bedragen in totaal € 500,- en bestaan voornamelijk uit kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat.

8. **De uitspraak**

8.1. De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
- acht voldoende aannemelijk dat [beklaagde] artikel 7 lid 3 sub h van het Reglement SI heeft overtreden;
- veroordeelt [beklaagde] tot een voorwaardelijke schorsing van het lidmaatschap van de KNVB voor de duur van 1 (één) jaar met een proeftijd van 2 (twee) jaar, ingaande op 7 augustus 2025, zijnde de datum van uitspraak in eerste aanleg;
- stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op een bedrag van €500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de KNVB.

Hilversum, 11 februari 2026

mr. M.E. Companjen
(kamervoorzitter)

J. Middelman
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: